

Misteri Abel Ruiz i David López al Girona

El davanter d'Almussafes aquesta temporada amb prou feines supera la mitja hora a la Lliga, mentre que el central barceloní no juga des del mes d'agost: ambdós acumulen un curs ple de problemes i lesions

El rendiment d'Abel Ruiz és el més flagrant de tots. La seva arribada a Montilivi l'estiu passat, previ pagament d'uns nou milions d'euros més Gabri, ja va ser discutida. El d'Almussafes no va marcar les diferències en atac: no només va veure porteria poques vegades (quatre), sinó que tampoc va ser decisiu en els intangibles que se suposava que aportaria, com a les associacions, lectura de joc, obertura d'espais o assistències (cap). Aquesta temporada, la que havia de ser la seva reconciliació amb el futbol i la demostració respecte al fet que la direcció esportiva de Quique Cárcel no s'havia equivocat incorporant-lo, els problemes físics tampoc no l'han ajudat. Ha estat de baixa uns 118 dies, a causa de tres lesions diferents. Al juliol, pel múscul flexor de la cama (48 dies); al setembre, una muscular (22 dies); i al desembre, una ruptura de fibres (48 dies). Es va reincorporar el 19 de gener, però encara no s'ha estrenat: ha estat a la banqueta els últims quatre partits contra l'Oviedo, el Sevilla, el Barça i l'Alabès. És el quart davanter en la rotació, perquè a Vanat i Stuani, i això que l'uruguaià no és el que juga, cal afegir Echeverri, que ja ha jugat més que Ruiz malgrat que va aterrar fa un mes. Ruiz va tenir 19 minuts contra l'Alabès, 8 contra el Betis i 7 contra el Madrid el mes de novembre, en la primera volta de la competició. A la Copa del Rei, en canvi, va jugar 100 minuts en els duels a Inca i Ourense, en què va repartir una assistència. Sense cap mena de dubte, insuficient. Si preocupant és el seu cas, tampoc no es pot mirar cap a un altre costat pel que fa a David López, present en les tres primeres derrotes de la temporada, i desaparegut des de llavors. El barceloní va disputar els noranta minuts de la jornada 1 contra el Rayo, 48 en la jornada 2 a Vila-real, i 64 en la jornada 3 amb el Sevilla. A partir d'aquí, el buit. Com Ruiz, s'ha estat un munt de temps a la infermeria. Uns 111 dies, concretament, per una lesió muscular que s'havia de resoldre en un mes, aproximadament, però que es va anar allargant misteriosament fins al gener. Als 36 anys, acaba contracte el juny. La diferència entre un i l'altre és que el rendiment de López durant la seva trajectòria al Girona és inqüestionable. El central, que viu la seva quarta temporada, és un dels grans èxits recents pel que fa a incorporacions i va ser un pilar fonamental els primers anys a Primera dins del projecte de Michel Sánchez. Va arribar a cost zero, i el seu protagonisme dins del terreny de joc va ser clar des del primer dia a Mestalla, l'agost del 2022. Per al conjunt gironí, ha estat un líder a l'eix defensiu. A la Lliga, va disputar 20 partits el primer any; 25 el segon, el de la històrica classificació per a la Lliga de Campions; i 29 el passat. Comptant totes les competicions, acumula 83 partits i 8 gols, uns registres infinitament millors que els d'Abel Ruiz, que en 32 n'ha fet 4. Actualment, López acumula vuit convocatòries seguides sense disposar de minuts, les quatre últimes assegut al costat d'Abel Ruiz: Mallorca, Osasuna, Espanyol, Getafe, Oviedo, Sevilla, Barça i Alabès. Si el davanter és el quart en la rotació, el defensa ho té igual o més complicat per fer-se un lloc en l'onze de Michel, que té a Vitor Reis i Daley Blind com a parella fixa, amb el suport d'Arnau Martínez quan toca, i els rampells esporàdics d'Alejandro Francés. El de Vallecas ha insinuat alguna vegada que també podria ocupar el lloc de pivot al mig, però això ho va dir abans que arribés Fran Beltrán i Lemar tingués la continuïtat de la qual disposa ara, que sumat al bon paper de Witsel, la fe en Iván Martín i la reintegració d'Ounahi dificulta encara més trobar-li encaix.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/02/28/misteri-abel-ruiz-david-lopez-127351855.html>